

Matematika II – přednáška 15

Co bude dneska?

Budeme směřovat ke křivkovému integrálu, tedy:

Jednoduchá hladká křivka v \mathbb{E}_2 a \mathbb{E}_3 . Parametrizace křivky.

Orientovaná křivka. Jednoduchá po částech hladká křivka.

Křivka zadaná parametrizací. křivka zadaná průnikem dvou ploch.

Nějaké příklady

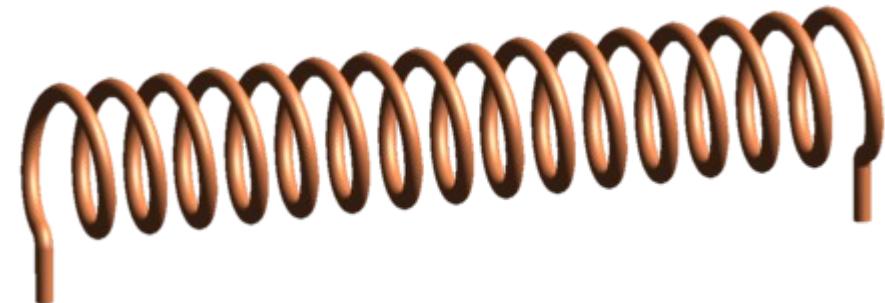
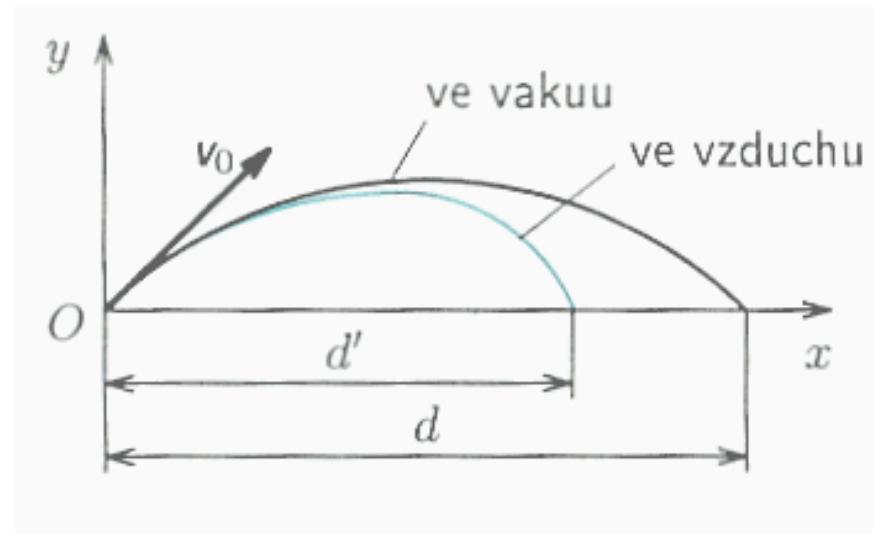
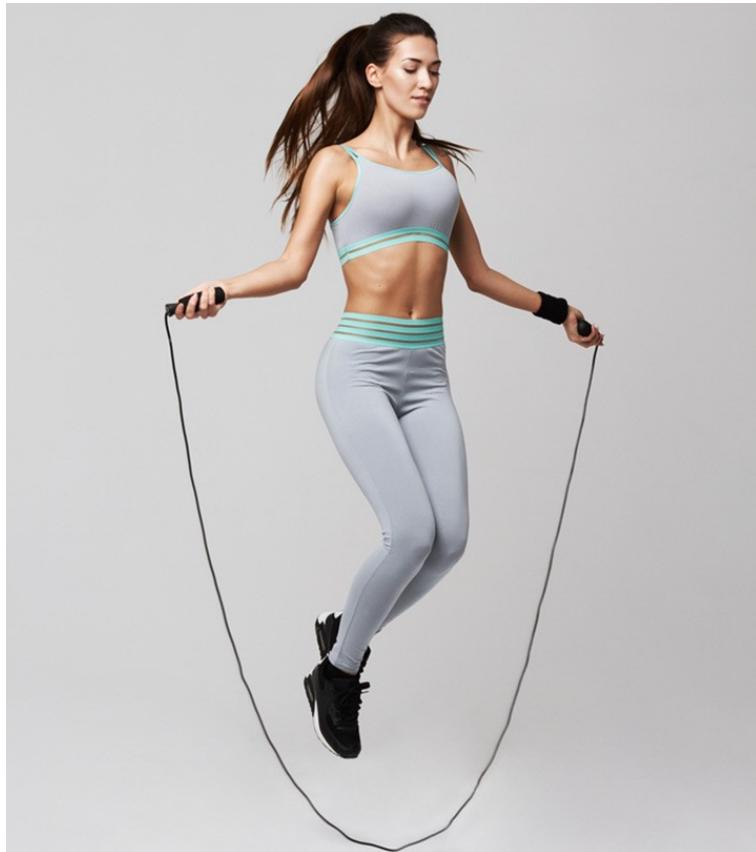
Tyto slidy jsou na adrese

http://marijan.fsik.cvut.cz/~neustupa/M2_Neu_prednaska15.pdf
(pro osobní potřeby).

Jednoduchá hladká křivka v \mathbb{E}_2 a \mathbb{E}_3

Motivace.

Křivkový integrál – motivace

Křivkový integrál – motivace

Jednoduchá hladká křivka v \mathbb{E}_2 a \mathbb{E}_3

Motivace:

Bod A se pohybuje v \mathbb{E}_2 nebo v \mathbb{E}_3 v časovém intervalu $\langle a, b \rangle$ a jeho poloha v okamžiku t je $P(t)$.

Jednoduchá hladká křivka v \mathbb{E}_2 a \mathbb{E}_3

Motivace:

Bod A se pohybuje v \mathbb{E}_2 nebo v \mathbb{E}_3 v časovém intervalu $\langle a, b \rangle$ a jeho poloha v okamžiku t je $P(t)$.

Nechť

- a) bod A se v žádných dvou různých okamžicích $t_1, t_2 \in \langle a, b \rangle$, $t_1 < t_2$ (s možnou výjimkou případu, kdy $t_1 = a$ a $t_2 = b$) nenachází na stejném místě a
- b) rychlosť $\dot{P}(t)$ pohybu je omezená, mění se spojitě a je různá od nuly s možnou výjimkou případů, kdy $t = a$ nebo $t = b$.

Dráhu (trajektorii) kterou bod kterou bod proběhne budeme nazývat jednoduchou hladkou křivkou a funkci $P(t)$ parametrizací křivky.

Jednoduchá hladká křivka - definice

Budeme uvažovat, že P je zobrazení intervalu $\langle a, b \rangle$ do \mathbb{E}_2 nebo do \mathbb{E}_3 . Potom jednoduchá hladká křivka je obor hodnot tohoto zobrazení.

Jednoduchá hladká křivka - definice

Budeme uvažovat, že P je zobrazení intervalu $\langle a, b \rangle$ do \mathbb{E}_2 nebo do \mathbb{E}_3 . Potom jednoduchá hladká křivka je obor hodnot tohoto zobrazení.

Pro pevné t z $\langle a, b \rangle$ je $P(t)$ bod na ploše či v prostoru (\mathbb{E}_k) . Tj. $P(t)$ má dvě či tři souřadnice:

Jednoduchá hladká křivka - definice

Budeme uvažovat, že P je zobrazení intervalu $\langle a, b \rangle$ do \mathbb{E}_2 nebo do \mathbb{E}_3 . Potom jednoduchá hladká křivka je obor hodnot tohoto zobrazení.

Pro pevné t z $\langle a, b \rangle$ je $P(t)$ bod na ploše či v prostoru (\mathbb{E}_k) . Tj. $P(t)$ má dvě či tři souřadnice.

Tj., je-li $\phi(t), \psi(t)$ ($k = 2$) nebo $\phi(t), \psi(t), \vartheta(t)$ ($k = 3$), můžeme psát:

$$P(t) = [\phi(t), \psi(t)] \quad \text{je-li } k = 2,$$

$$P(t) = [\phi(t), \psi(t), \vartheta(t)] \quad \text{je-li } k = 3.$$

Jednoduchá hladká křivka - definice

$$\begin{aligned} P(t) &= [\phi(t), \psi(t)] && \text{je-li } k = 2, \\ P(t) &= [\phi(t), \psi(t), \vartheta(t)] && \text{je-li } k = 3. \end{aligned}$$

ϕ a ψ (respektive ϕ , ψ a ϑ) jsou funkčemi jedné proměnné t , definovanými v intervalu $\langle a, b \rangle$. Nazýváme je *souřadnicové funkce* zobrazení P . Proměnnou t nazýváme *parametr*.

Jednoduchá hladká křivka - definice

$$\begin{aligned} P(t) &= [\phi(t), \psi(t)] && \text{je-li } k = 2, \\ P(t) &= [\phi(t), \psi(t), \vartheta(t)] && \text{je-li } k = 3. \end{aligned}$$

ϕ a ψ (respektive ϕ , ψ a ϑ) jsou funkciemi jedné proměnné t , definovanými v intervalu $\langle a, b \rangle$. Nazýváme je **souřadnicové funkce** zobrazení P . Proměnnou t nazýváme **parametr**.

Derivaci funkce P podle t značíme tečkou a považujeme ji za vektorovou funkci. (Např. ve fyzice je derivací polohy podle času rychlosť a rychlosť je vektor.)

Souřadnice $\dot{P}(t)$ zapisujeme v kulatých závorkách. Rovněž můžeme použít vektory **i**, **j** a **k** (jednotkové vektory, orientované souhlasně s osami x , y a z a psát:

$$\begin{aligned} \dot{P}(t) &= (\dot{\phi}(t), \dot{\psi}(t)) = \dot{\phi}(t) \mathbf{i} + \dot{\psi}(t) \mathbf{j} && \text{je-li } k = 2, \\ \dot{P}(t) &= (\dot{\phi}(t), \dot{\psi}(t), \dot{\vartheta}(t)) = \dot{\phi}(t) \mathbf{i} + \dot{\psi}(t) \mathbf{j} + \dot{\vartheta}(t) \mathbf{k} && \text{je-li } k = 3. \end{aligned}$$

Jednoduchá hladká křivka - definice

$$\begin{aligned} P(t) &= [\phi(t), \psi(t)] && \text{je-li } k = 2, \\ P(t) &= [\phi(t), \psi(t), \vartheta(t)] && \text{je-li } k = 3. \end{aligned}$$

Zobrazení P považujeme za **spojité**, jestliže všechny jeho souřadnicové funkce jsou spojité.

Podobně, o zobrazení P říkáme, že má **spojitou derivaci**, mají-li všechny souřadnicové funkce spojitou derivaci.

Poznámka: Nehrozí-li nedorozumění a záměna se značením souřadných os, můžeme místo $\phi(t), \psi(t), \vartheta(t)$ souřadnicové funkce zobrazení P značit i $x(t), y(t), z(t)$.

Jednoduchá hladká křivka - definice

Definice (parametrizace). Nechť P je spojité zobrazení intervalu $\langle a, b \rangle \subset \mathbb{R}$ do \mathbb{E}_k (kde $k = 2$ nebo $k = 3$). Předpokládejme, že

- a) zobrazení P je v intervalu $\langle a, b \rangle$ prosté, s možnou výjimkou případu, kdy $P(a) = P(b)$ a
- b) P má omezenou, spojitou a nenulovou derivaci \dot{P} v otevřeném intervalu (a, b) .

Množinu všech bodů $P(t)$ pro $t \in \langle a, b \rangle$ (tj. obor hodnot zobrazení P) pak nazýváme *jednoduchá hladká křivka* v \mathbb{E}_k . Zobrazení P nazýváme *parametrizace*.

Jednoduchá hladká křivka - definice

Definice (jednoduchá hladká křivka). Nechť P je spojité zobrazení intervalu $\langle a, b \rangle \subset \mathbb{R}$ do \mathbb{E}_k (kde $k = 2$ nebo $k = 3$). Předpokládejme, že

- a) zobrazení P je v intervalu $\langle a, b \rangle$ prosté, s možnou výjimkou případu, kdy $P(a) = P(b)$ a
- b) P má omezenou, spojitou a nenulovou derivaci \dot{P} v otevřeném intervalu (a, b) .

Množinu všech bodů $P(t)$ pro $t \in \langle a, b \rangle$ (tj. obor hodnot zobrazení P) pak nazýváme *jednoduchá hladká křivka* v \mathbb{E}_k . Zobrazení P nazýváme *parametrizace*.

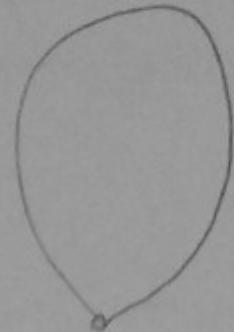
Je-li $P(a) = P(b)$ pak nazýváme JHK *uzavřenou*.

JHK většinou označujeme velkými písmeny, například C, K, C_1 . Obrázky na tabuli.

Příklady křivek (z jednostraných hledisek)

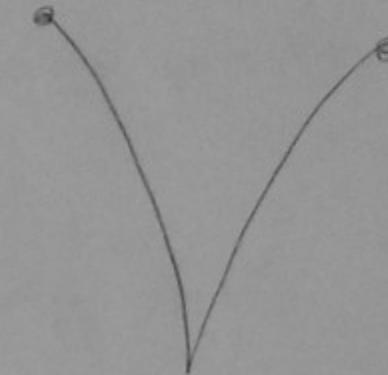
AND

ANO (závřína')

NE

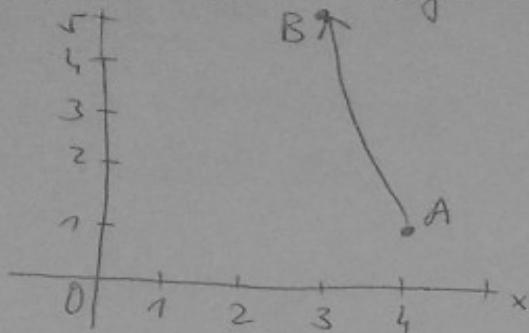

NE

(přesník mimo
počátek/konec v bodu)
(není hladká)

Příklad:

Parametrujte úsečku AB , kde fó. bod $A = [4, 1]$
a konc. bod $B = [3, 5]$.

Umirový vektor průměry AB je:

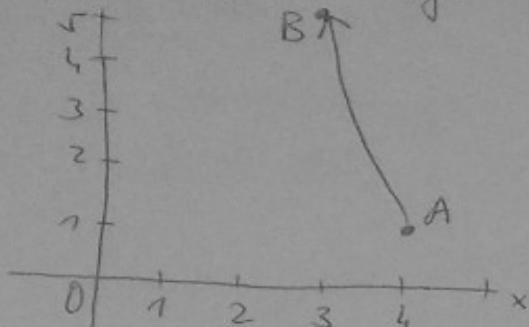
$$\vec{s} = \overrightarrow{B-A} = (-1, 4)$$

Rovnice průměry:

$$X = A + t \cdot \vec{s} \Leftrightarrow \begin{cases} x(t) = 4 + (-1)t \\ y(t) = 1 + 4 \cdot t \end{cases}$$

Příklad:

Parametrujte úsečku AB , kde fóc. bod $A = [4, 1]$
a konc. bod $B = [3, 5]$.

Umirový vektor průměky AB je:

$$\vec{s} = \overrightarrow{B-A} = (-1, 4)$$

Rovnice průměky:

$$X = A + t \cdot \vec{s} \Leftrightarrow \begin{cases} x(t) = 4 + (-1)t \\ y(t) = 1 + 4 \cdot t \end{cases}$$

Ale odkud je t ? (Bez toho param. neplatí)
mysl

bod A ∈ úsečky $\Rightarrow t=0$

bod B také $\Rightarrow t=1$

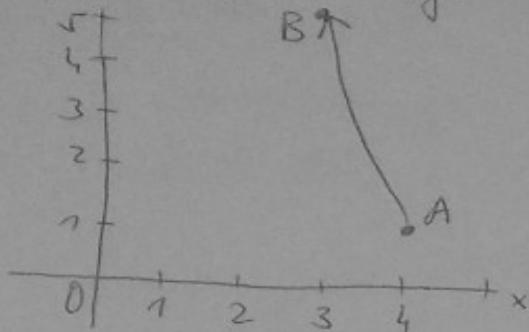
a následný bod by měl A a B

$$\Leftrightarrow \underline{t \in \langle 0, 1 \rangle_{\mathbb{N}}}$$

Celkem $P(t) \Leftrightarrow \begin{cases} x(t) = 4 - t \\ y(t) = 1 + 4t \end{cases}, t \in \langle 0, 1 \rangle.$

Příklad:

Parametrujte úsečku AB , kde fóc. bod $A = [4, 1]$
a konc. bod $B = [3, 5]$.

Umirový vektor průměry AB je:

$$\vec{s} = \overrightarrow{B-A} = (-1, 4)$$

Rovnice průměry:

$$X = A + t \cdot \vec{s} \Leftrightarrow \begin{cases} x(t) = 4 + (-1)t \\ y(t) = 1 + 4 \cdot t \end{cases}$$

Ale odkud ji t ? (Bez toho param. neplatí)
mysl

bod $A \in$ úsečky $\Rightarrow t=0$

bod B také $\Rightarrow t=1$

a někdy bude moci $A = B$

PS:

Ale např.

$$\underline{P_2(t)}: \begin{cases} x(t) = 4 - t^2 \\ y(t) = 1 + 4t^2, \quad t \in [0, 1] \end{cases} \quad \Rightarrow \underline{t \in [0, 1]}$$

nebo

$$\underline{P_3(t)}: \begin{cases} x(t) = 4 \cos^2 t + 1, \quad t \in [0, \pi/2] \\ y(t) = 3 + \sin^2 t \end{cases}, \quad t \in [0, 1].$$

jsou tři parametrisace! (Guruji mci
 $y+4x=17$)

$$\text{Celkem } P(t) \begin{cases} x(t) = 4 - t \\ y(t) = 1 + 4t, \quad t \in [0, 1] \end{cases}$$

Jak je to s parametrizací? Je jednoznačná?

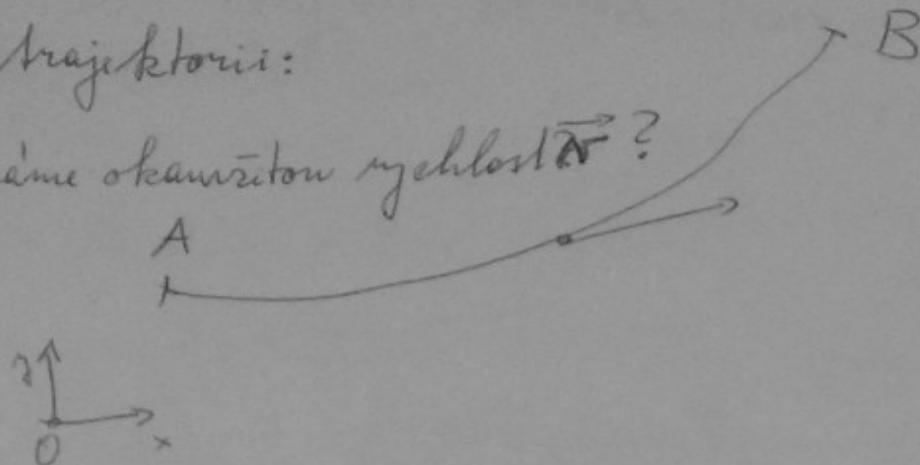
Jak najít tečný vektor k JHK? Na tabuli.

Příklady parametrizace na tabuli.

Příklad:

Míjme trajektorii:

Jak siskáme okamžitou rychlosť \vec{v} ?

Udejme tak i derivaci parametrizace dle parametru
ukazuje v sečném směru ke krivce C.

Tj.

$$\dot{P}(t) = (\dot{x}(t), \dot{y}(t), \text{případně } \dot{z}(t))$$

a nějaký vektor, který je jednotkový, bude:

$$a) \quad \vec{v} = \frac{\dot{P}(t)}{\|\dot{P}(t)\|} \quad \forall t \in (a, b).$$

nebo

$$b) \quad \vec{v} = -\frac{\dot{P}(t)}{\|\dot{P}(t)\|}$$

\tilde{r}_j .

$$\dot{P}(t) = (\dot{x}(t), \dot{y}(t), \text{průměrné } \dot{z}(t))$$

a nějaký vektor, který je jednotkový, bude:

$$a) \vec{\varepsilon} = \frac{\dot{P}(t)}{\|\dot{P}(t)\|} \quad \forall t \in (a, b).$$

nebo

$$b) \vec{\varepsilon} = -\frac{\dot{P}(t)}{\|\dot{P}(t)\|}$$

Proč a)/b) - proč to +/-?

Protože orientace křivky (poč. a konec. bod) je zadána,

a nám zvolena' par. $P(t)$ může být

buď sonklasní orientovaná s křivkou C (platí a)

nebo nesonklasní orient. (ještě platí b).

Poznámka:

Orientaci parametrisace můžeme takto ověřit dosazením
~~českého~~ $t=a$ do $P(t)$:

je-li $P(t=a) = A \Rightarrow$ platí a), je-li $P(t=a) = B \Rightarrow$ platí b)

a $P(t)$ je nesonklasní orientovaná.

Pří:

Pokračování užitka:

Je navržená parametricky souhl./nesouhl. ?
(Pokud A je počátek a B koncový bod)

Derivujme $\vec{P}(t)$:

$$\begin{aligned}\dot{\vec{P}}(t) \equiv \dot{x}(t) &= \frac{d}{dt} (4-t) = -1 \\ \dot{y}(t) &= \frac{d}{dt} (1+4t) = 4\end{aligned}\quad \left. \begin{array}{l} \dot{\vec{P}}(t) = (-1, 4) \\ \end{array} \right\}$$

a můžeme A k B, tj.

$$\overrightarrow{z} = \frac{(-1, 4)}{\|(-1, 4)\|} = \frac{1}{\sqrt{17}} (-1, 4) \text{ je souhlasné!}$$

Základní křivky (ke zkoušce):

- kružnice
- elipsy
- část grafu fce 1 proměnné
- primitivní ploch
- speciální křivky (např. řeckobovice, cykloidy...)

↳ možete si ve Sbirce, jak se parametricky,
a pročíže na vícem'.

Pří:

Návrhnické $P(t)$ pro ~~paraboly~~^{čárt} $y = x^2 + 1$ (f: graf f-a)
mezi body $\{A = [3, 10]\}$ a $B = [1, 2] \leftarrow$ konecny!

Tip:

Pokud $y = f(x)$, rovnice $x(t) = t$
a daná souřadnice je automaticky
 $y(t) = f(t)$.

Zde tento návrh postupu vcole má:

$$P(t): \quad x(t) = t$$

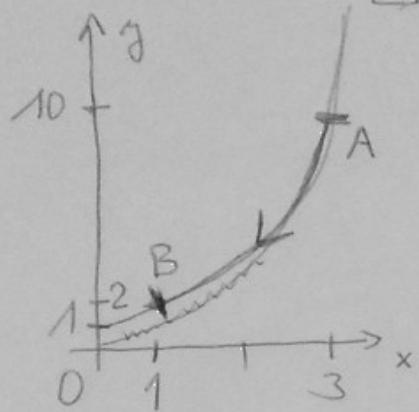
$$\hookrightarrow y(t) = ? \rightarrow \text{dosaďme za } x \Rightarrow y(t) = t^2 + 1.$$

Ale $t \in ?$

Zależność mówiącą postać ma:

$$P(t): \quad x(t) = t$$

$$\hookrightarrow y(t) = ? \rightarrow \text{dosaźćm. na } x \Rightarrow y(t) = t^2 + 1.$$

$$\underline{\text{Ale}} \quad t \in ?$$

$$A = [3, 10]$$

$$\underline{\text{Aby}} \quad x = 3 = t \Rightarrow t = 3$$

$$\underline{\text{Zk:}} \quad y = 3^2 + 1 = 10 \quad \checkmark$$

$$B = [1, 2]$$

$$\underline{\text{Aby}} \quad x = 1 = t \Rightarrow t = 1$$

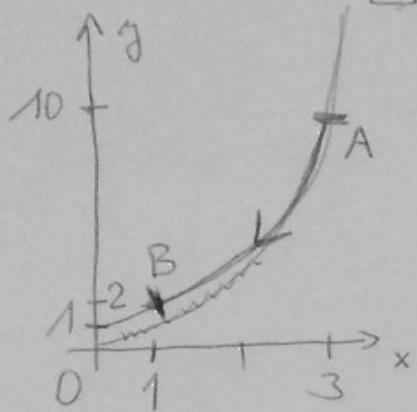
$$\underline{\text{Zk:}} \quad y = 1^2 + 1 = 2 \quad \checkmark$$

$$t \in \langle 1, 3 \rangle$$

Zde tento málok postupu volejme na:

$$P(t): \quad x(t) = t$$

$$\hookrightarrow y(t) = ? \rightarrow \text{dosaďme za } x \Rightarrow y(t) = t^2 + 1.$$

$$\underline{\text{Ale } t \in ?}$$

$$A = [3, 10]$$

$$\text{Ab} \quad x = 3 = t \Rightarrow t = 3$$

$$\underline{\text{Zk:}} \quad y = 3^2 + 1 = 10 \quad \checkmark$$

$$t \in \langle 1, 3 \rangle$$

$$B = [1, 2]$$

$$\text{Ab} \quad x = 1 = t \Rightarrow t = 1$$

$$\underline{\text{Zk:}} \quad y = 1^2 + 1 = 2 \quad \checkmark$$

Protože $P(t=1) = [1, 2] = B$, je $P(t)$ množstvem orientovaná se různou orientací křivky.

$$\vec{\tau} = ? \quad \dot{P}(t) = \begin{pmatrix} \dot{x}(t) \\ \dot{y}(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2t \end{pmatrix}, \quad \|\dot{P}(t)\| = \|(1, 2t)\| = \sqrt{1+4t^2}$$

$$\hookrightarrow \vec{\tau} = -\frac{(1, 2t)}{\sqrt{1+4t^2}} \quad t \in (1, 3).$$

Ověření správnosti ^{PO} definice:

$$\begin{aligned} P(t) = & \begin{cases} x(t) = t \\ y(t) = t^2 + 1 \end{cases} & t \in [1, 3] \end{aligned}$$

a) je $P(t)$ prostá na intervalu $t \in [a, b]$?

Ustále, aby ~~je~~ alejší funkce φ byla prostá na intervalu $t \in [a, b]$.

Zde $x(t) = t$ je prostá na $[1, 3]$ ✓

(a dlekovce i $t^2 + 1$ je prostá φ)

b) má $\dot{P}(t)$ omezenou a sfoj. derivaci $\ddot{P}(t)$ v (a, b) ?

$\dot{P}(t) = (1, 2t)$ a obě funkce jsou foj. na $(1, 3)$
i omezené.

c) je $\|\dot{P}(t)\|$ nemalové $\forall t \in (a, b)$?

$$\|\dot{P}(t)\| = \sqrt{1+4t^2} \neq 0 \text{ pro žádnu } t \in (1, 3).$$

↪ Parametrisace ^{PO} popisuje JHK = jednoobubnov hladkou křivku

P: (opět výj. postup)

Míjme dánou parametrisaci $P(\varphi)$: $x = 2 \cos \varphi$, $\varphi \in \left[\frac{\pi}{2}, \frac{3\pi}{2}\right]$
 $y = 2 + 2 \sin \varphi$

Nakreslete křivky, které je můžou být orientovány s $P(\varphi)$.

Rешení:

Abych x zavádil φ a ziskal n-ici křivky, sečtu:

$$x^2 + y^2 = 4 \cos^2 \varphi + (4 + 2 \sin \varphi)^2$$

P: (opět výj. postup)

Míjme dánou parametrisaci $P(\varphi):$ $x = 2\cos\varphi, \varphi \in \left[\frac{\pi}{2}, \frac{3\pi}{2}\right]$
 $y = 2 + 2\sin\varphi$

Nakreslete křivky, které je můžeme hlasně orientovat s $P(\varphi).$

Rешení:

Abych urobil φ a získal n-ici křivky, sečtu:

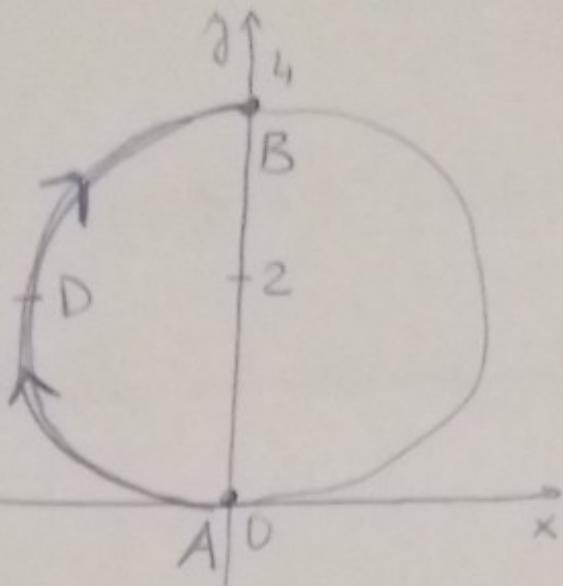
$$\begin{aligned}x^2 + y^2 &= 4\cos^2\varphi + (4 + 2\sin\varphi)^2 \\&= 4(\cos^2\varphi + \sin^2\varphi) + 8\sin\varphi + 16 \\&= 8 + 8\sin\varphi = 4(2 + 2\sin\varphi) = 4y\end{aligned}$$

$$x^2 + y^2 = 4y \Leftrightarrow x^2 + (y - 2)^2 = 4 \Rightarrow \text{kružnice}$$

(Alternativně - vypočítej si na závěrečné polohu souřadnic)

$$x^2 + y^2 = 4 \Leftrightarrow x^2 + (y-2)^2 = 4 \Rightarrow \text{kružnice}$$

(Alternativně - nejprve nájdeme 'polohu' souřadnic)

Bod A dostanu pro $\varphi = \frac{3\pi}{2}$
(nesouhlasí s orientací $P(\varphi)$)

$$P\left(\varphi = \frac{3\pi}{2}\right) = [2\cos \frac{3\pi}{2} = 0; 2+2\sin \frac{3\pi}{2} = 0]$$

$B \rightarrow \varphi = \frac{\pi}{2}$:

$$B = P\left(\varphi = \frac{\pi}{2}\right) = [2\cos \frac{\pi}{2} = 0; 2+2\sin \frac{\pi}{2} = 4]$$

Pravá / levá půlkružnice?

↓ $P(\varphi = \pi)$ leží na kružnici

$$P\left(\varphi = \pi\right) = [-2, 2] = D.$$

Jednoduchá po částech hladká křivka

Na tabuli.

III.1.8. Jednoduchá po částech hladká křivka. Předpokládejme, že C_1, \dots, C_n jsou jednoduché hladké křivky v \mathbb{E}_k ($k = 2$ nebo $k = 3$) takové, že

- a) $k.b.C_1 = p.b.C_2, k.b.C_2 = p.b.C_3, \dots, k.b.C_{n-1} = p.b.C_n,$
- b) kromě bodů zmíněných v a) a kromě možného případu, kdy $p.b.C_1 = k.b.C_n,$ nemají žádné dvě z křivek C_1, \dots, C_n žádný další společný bod.

Pak sjednocení $C = \cup_{i=1}^n C_i$ nazýváme jednoduchou po částech hladkou křivkou v \mathbb{E}_k . (Zápis často zkracujeme na "jednoduchá p. č. hladká křivka".)

Orientace jednoduché p. č. hladké křivky C je dána orientací jejích jednotlivých hladkých částí C_1, \dots, C_n . Pokládáme $p.b.C = p.b.C_1$ (počáteční bod C) a $k.b.C = k.b.C_n$ (koncový bod C).

Křivku, která se od C liší pouze orientací, označujeme $-C.$

Jednoduchá p. č. hladká křivka C se nazývá uzavřená, jestliže $p.b.C = k.b.C.$

III.1.8. Jednoduchá po částech hladká křivka. Předpokládejme, že C_1, \dots, C_n jsou jednoduché hladké křivky v \mathbb{E}_k ($k = 2$ nebo $k = 3$) takové, že

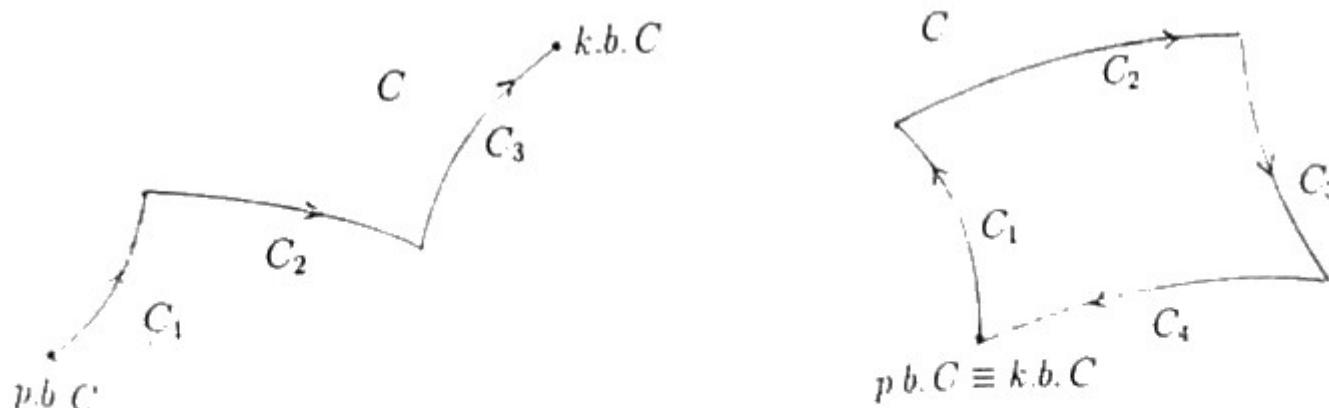
- a) $k.b.C_1 = p.b.C_2, k.b.C_2 = p.b.C_3, \dots, k.b.C_{n-1} = p.b.C_n,$
- b) kromě bodů zmíněných v a) a kromě možného případu, kdy $p.b.C_1 = k.b.C_n,$ nemají žádné dvě z křivek C_1, \dots, C_n žádný další společný bod.

Pak sjednocení $C = \cup_{i=1}^n C_i$ nazýváme jednoduchou po částech hladkou křivkou v \mathbb{E}_k . (Zápis často zkracujeme na "jednoduchá p. č. hladká křivka".)

Orientace jednoduché p. č. hladké křivky C je dána orientací jejích jednotlivých hladkých částí C_1, \dots, C_n . Pokládáme $p.b.C = p.b.C_1$ (počáteční bod C) a $k.b.C = k.b.C_n$ (koncový bod C).

Křivku, která se od C liší pouze orientací, označujeme $-C.$

Jednoduchá p. č. hladká křivka C se nazývá uzavřená, jestliže $p.b.C = k.b.C.$

Obr. 18a

Obr. 18b

Na obr. 18a a 18b vidíte příklady jednoduchých p. č. hladkých křivek. Křivka na obr. 18b je uzavřená.

Abychom mohli s parametrisací počítat, (potenciávat, integr.)
co ně musíme mít připravené?

a) návrat funkcií $x(t)$, $y(t)$, $z(t)$, tj. první řádky
pro $P(t)$

b) interval pro t

c) orientaci $P(t)$, $t \in [a, b]$

d), $\ddot{P}(t)$

e) $\|\ddot{P}(t)\|$